

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Finanzgericht Düsseldorf — Tolkningen av artiklarna 63 FEUF och 65 FEUF — Enligt en medlemsstats lagstiftning om arvsskatt fastställs den skattefria delen av värdet på en fastighet till 2 000 euro om både arvlåtaren och arvtagaren har sitt hemvist i tredje land, medan den skattefria delen uppgår till 500 000 euro om antingen arvlåtaren eller arvtagaren har sitt hemvist i medlemstaten

Domslut

Artiklarna 56 EG och 58 EG ska tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning om beräkning av arvsskatt, i vilken det föreskrivs att grundavdraget på beskattningsunderlaget vid arv av en fastighet som är belägen i denna medlemsstat ska vara lägre när den avlidne och arvtagaren, såsom i målet vid den nationella domstolen, vid tidpunkten för dödsfallet har hemvist i ett tredjeland, såsom Schweiziska edsförbundet, än det grundavdrag som skulle ha tillämpats om minst en av dem hade haft sitt hemvist i den ovannämnda medlemsstaten vid den tidpunkten.

(¹) EUT C 174, 16.6.2012.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Hof van Cassatie van België — Belgien) — United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV mot Navigation Maritime Bulgare

(Mål C-184/12) (¹)

(Romkonventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser — Artiklarna 3 och 7.2 — Parternas lagval genom avtal — Gränser — Internationellt tvingande regler — Direktiv 86/653/EEG — Självständiga handelsagenter — Avtal om försäljning eller köp av varor — Agenturavtal som sägs upp av huvudmannen — Nationell lagstiftning som införlivar ett direktiv i vilken det föreskrivs ett skydd som går längre än minimikraven enligt direktivet och i vilken det även föreskrivs ett skydd för handelsagenter i samband med avtal om tillhandahållande av tjänster)

(2013/C 367/19)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Cassatie van België

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV

Motpart: Navigation Maritime Bulgare

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hof van Cassatie van België — Tolkning av artiklarna 3 och 7.2 i konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980 (EGT L 266, 1980, s. 1) och rådets direktiv 86/653/EEG av den 18 december 1986 om samordning av medlemsstaternas lagar rörande självständiga handelsagenter (EGT L 382, s. 17; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 150) — Parternas valmöjligheter — Gränser — Agentavtal — Klausul enligt vilken lagen i huvudmannens land ska vara tillämplig — Talans väckande vid domstol på den plats där handelsagenten är etablerad

Domslut

Artiklarna 3 och 7.2 i konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980, ska tolkas så, att lagen i en medlemsstat i Europeiska unionen, som ger det i rådets direktiv 86/653/EEG av den 18 december 1986 om samordning av medlemsstaternas lagar rörande självständiga handelsagenter föreskrivna minimiskyddet och som har valts av parterna i ett avtal om handelsagentur, får lämnas utan avseende av den domstol där talan väckts och som är belägen i en annan medlemsstat, till förmån för domstolslandets lag på grundval av tvingande regler i den senare medlemsstatens rättsordning som rör självständiga handelsagenter, endast om den domstol där talan väckts ingående fastställer att lagstiftaren i den stat där domstolen är belägen vid direktivets införlivande har ansett det vara avgörande att handelsagenter, i den aktuella rättsordningen, ges ett skydd som går längre än det skydd som föreskrivs i nämnda direktiv, varvid hänsyn tas till sådana tvingande reglers art och syfte.

(¹) EUT C 200, 7.7.2012.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen — Sverige) — Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacka AB mot Naturvårdsverket

(Mål C-203/12) (¹)

(Direktiv 2003/87/EG — System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser — Avgift för överskridande utsläpp — Begreppet "överskridande utsläpp" — Likställande med ett åsidosättande av skyldigheten att inom den i direktivet föreskrivna fristen överlämna tillräckligt många utsläppsrätter för att täcka utsläppen under det föregående året — Faktiskt innehav av icke överlämnade utsläppsrätter utgör inte grund för dispens utom vid force majeure — Avgiften kan inte justeras — Proportionalitet)

(2013/C 367/20)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacka AB

Motpart: Naturvårdsverket

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Högsta domstolen — Tolkning av artikel 16. 3 och 16.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, s. 32) — Påföljder som föreskrivs i direktivet — Fråga huruvida det föreligger en skyldighet för verksamhetsutövare som inte senast den 30 april varje år överlämnar tillräckligt många utsläppsrätter för att täcka sina utsläpp att betala en avgift, trots att det beror på ett förbiseende, ett administrativt fel eller tekniska problem att utsläppsrätterna inte har överlämnats — Fråga huruvida det finns en möjlighet att efterge eller jämka avgiften

Domslut

1. Artikel 16.3 och 16.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG ska tolkas så, att den utgör hinder för att en verksamhetsutövare som — trots sitt innehav av ett tillräckligt antal utsläppsrätter — inte senast den 30 april under det innevarande året har överlämnat utsläppsrätter för koldioxidekvivalenter motsvarande verksamhetsutövarens utsläpp under det föregående året, undgår den avgift för "överskridande utsläpp" som föreskrivs i den ovannämnda bestämmelsen.
2. Artikel 16.3 och 16.4 i direktiv 2003/87 ska tolkas så, att avgiftsbeloppet inte kan justeras av den nationella domstolen med stöd av proportionalitetsprincipen.

(¹) EUT C 184, av den 23.06.2012.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Bundespatentgericht — Tyskland) — Sumitomo Chemical Co. Ltd mot Deutsches Patent- und Markenamt

(Mål C-210/12) (¹)

(Patenträtt — Växtskyddsmedel — Tilläggskydd — Förordning (EG) nr 1610/96 — Direktiv 91/414/EEG — Nödgodkännande för försäljning enligt artikel 8.4 i direktivet)

(2013/C 367/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundespatentgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sumitomo Chemical Co. Ltd

Svarande: Deutsches Patent- und Markenamt

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Bundespatentgericht — Tolkning av artikel 3.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96 av den 23 juli 1996 om införande av tilläggskydd för växtskyddsmedel (EGT L 198, s. 30) — Villkor för att beviljas tilläggskydd — Möjligheten att få ett sådant skydd med stöd av ett tillfälligt godkännande för försäljning som har meddelats med stöd av artikel 8.4 i direktiv 91/414/EEG — Det verksamma ämnet clothianidin

Domslut

1. Artikel 3.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96 av den 23 juli 2003 om införande av tilläggskydd för växtskyddsmedel ska tolkas så, att den utgör hinder för att meddela tilläggskydd för ett växtskyddsmedel för vilket ett nödgodkännande har lämnats med stöd av artikel 8.4 i rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande på marknaden av växtskyddsmedel, i dess lydelse enligt kommissionens direktiv 2005/58/EG av den 21 september 2005.
2. Artiklarna 3.1 b och 7.1 i förordning nr 1610/96 ska tolkas så, att de utgör hinder för att en ansökan om tilläggskydd inges före den tidpunkt då det har lämnats ett godkännande för försäljning av växtskyddsmedlet enligt artikel 3.1 b i förordningen.

(¹) EUT C 209, 14.7.2012.